

Nagy László Dióverés

Hangos vers

(A hanganyag itt található: <https://varazsbetu.hu/mesetar/dioveres>)

**Elsuhogott az a fütytös
sárgarigó délre.
Sárgul az árva diófa
zöld terebélye.**

Levelek lengnek, akár a
színarany rigó-szárnyak,
elszállnak ők is a szélben
puszta határnak.

Áll a diófa, és érett
kincsei válnak tőle:
szellő ha bántja az ágat,
buknak a földre.

Szaporább kopogás, csörgés
támad, ha jön az ember,
s bottal az ágak bogára
boldogan ráver.

Földre, fejekre, kosárba
kopog a dió-zápor,
burkos dióra a gyermek
kővel kopácsol.

Már, mintha álmodnék, hallom
zaját a jó örömnél,
daráló forognak, diós
mozsarak döngnek.

Fagyban és nagy havazásban
meg kell maradnunk jónak
s tisztának is, hogy örüljünk
csörgő diónak.

Majd csorgó hó levén ring a
picike dió-csónak,
s lomb zöldül újra a füttyös
sárgarigónak.

(A hanganyag itt található: <https://varazsbetu.hu/mesetar/dioveres>)